

Warszawa, dnia 26 października 2022 r.

Szanowny Pan

Mateusz Morawiecki

Prezes Rady Ministrów

Szanowny Panie Premierze,

w związku z procedowaną aktualnie ustawą o środkach nadzwyczajnych mających na celu ograniczenie wysokości cen energii elektrycznej oraz wsparciu niektórych odbiorców w 2023 roku (druk sejmowy nr 2697, 2697-A i 2698, druk senacki nr 846), chcemy zwrócić Pana uwagę na ryzyka związane z wejściem w życie tej ustawy w brzmieniu przyjętym przez Sejm RP.

Rozumiejąc i popierając cel ustawy, jakim jest ograniczenie negatywnych społecznych i gospodarczych skutków wzrostu cen energii elektrycznej dla gospodarstw domowych, sektora mikro, małych i średnich przedsiębiorstw oraz podmiotów użyteczności publicznej, wyrażamy przekonanie, że przyjęcie ustawy w proponowanym kształcie nie przeloży się na efektywne osiągnięcie zakładanych celów, wywołując jednocześnie szereg poważnych negatywnych efektów dla gospodarki i bezpieczeństwa energetyczne naszego kraju.

Zwracamy uwagę, że ustawa przewiduje wprowadzenie technologicznych Limitów Cen, których wysokość będzie miała kluczowe znaczenie dla całej branży OZE, ponieważ przesądzą o opłacalności realizacji inwestycji w źródła wytwórcze. Limity Cen będą ustalane przez Radę Ministrów w rozporządzeniu stanowiącym akt wykonawczy do ustawy (art. 23 ust. 3). Na etapie procedowania ustawy udostępniony został jedynie projekt rozporządzenia, bez wpisanych wartości Limitów Cen. Limity te powinny być znane podczas na etapie procesu legislacyjnego i wprowadzone w formie ustawowej. Określanie limitów cenowych wymaga dogłębnej znajomości obecnej sytuacji na poszczególnych rynkach, zarówno w zakresie cen komponentów, jak też kosztów finansowania. Brak włączenia stowarzyszeń branżowych w proces prac nad wypracowaniem Limitów Cen budzi uzasadnione wątpliwości, że ich kalkulacja będzie obciążona błędami, co przeloży się na zatrzymanie inwestycji w zakresie źródeł wytwórczych.

Niezbędne jest zagwarantowanie kontynuacji realizacji długoterminowych korporacyjnych umów kupna-sprzedaży energii (corporate Power Purchase Agreements, dalej: „cPPA”). Umowy te zawierane są na okres 10-15 lat, gwarantując obu stronom stabilność warunków finansowych. Zawarte umowy cPPA często stanowią dla wytwórców podstawę uzyskania finansowania na realizację inwestycji. Projektowana Ustawa stawia wytwórców będących stroną takich umów w sytuacji konieczności zwrotu środków uzyskanych ze sprzedaży zarówno do Zarządcy Rozliczeń, jak też do drugiej strony umowy. W konsekwencji stanowi to zagrożenie dla obsługi zadłużenia, powoduje ryzyko zrywania zawartych umów i burzy zaufanie w trwałe charakter zawieranych umów. Postulujemy uwzględnienie faktu zawarcia umów typu cPPA przy obliczaniu wysokości odpisów na Fundusz (Art. 23 pkt. 1).

Ustawa negatywnie wpłynie na rentowność spółek obrotu energią elektryczną, prawdopodobnie doprowadzając do fali upadłości. Postulujemy wykreślenie spółek obrotu sprzedających do odbiorców końcowych z listy podmiotów objętych Odpisem na Fundusz. Jest to zgodne z Rozporządzeniem Rady (UE) 2022/1854.

Projektowane przepisy nie uwzględniają specyfiki pracy magazynów energii będących częścią instalacji wytwórczej OZE. W obecnym kształcie przepisy przekreślają jakiegokolwiek uzasadnienie ekonomiczne dla instalowania magazynów energii współpracujących z instalacjami OZE o łącznej mocy zainstalowanej większej niż 1 MW. Biorąc pod uwagę kluczową rolę magazynów energii dla zapewnienia bezpieczeństwa pracy Krajowego Systemu Elektroenergetycznego, wnioskujemy o uwzględnienie w wyłączeniach instalacji odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii, której częścią jest magazyn energii elektrycznej – w zakresie, w jakim energia elektryczna jest wyprowadzana z tego magazynu do sieci. Poprawka ta wprowadzi regulację analogiczną jak dla elektrowni szczytowo-pompowych w tym akcie, które nie są instalacjami hydro w rozumieniu ustawy OZE. Jest to właściwe postępowanie, również ze względu na szczególną rolę, jaką pełnią magazyny energii w różnych technologiach w zapewnieniu bezpieczeństwa pracy KSE. Poniżej propozycja zapisu (propozycja zmiany pogrubiona):

Art. 22. Przepisu art. 21 ust. 1 nie stosuje się do wytwórców energii elektrycznej wytwarzających energię elektryczną w jednostce wytwórczej:

- 1) o mocy zainstalowanej elektrycznej nie większej niż 1 MW;
- 2) będącej projektem demonstracyjnym w rozumieniu art. 2 pkt 24 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/943 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie rynku wewnętrznego energii elektrycznej (Dz. Urz. UE L 158 z 14.06.2019, str. 54, z późn. zm.⁹⁾);
- 3) będącej instalacją odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii, w odniesieniu do której wytwórca energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w rozumieniu art. 1 pkt 22 ustawy o odnawialnych źródłach energii w tej instalacji korzysta z:
 - a) systemu wsparcia, o którym mowa w art. 70a–70f ustawy o odnawialnych źródłach energii, albo
 - b) systemu aukcyjnego, o którym mowa w ustawie o odnawialnych źródłach energii, albo
 - c) rozliczeń, o których mowa w art. 38c ust. 3 ustawy o odnawialnych źródłach energii– w zakresie, w jakim energia elektryczna sprzedawana jest na zasadach określonych w przepisach, o których mowa w lit. a–c;
- 4) będącej instalacją odnawialnego źródła energii w rozumieniu art. 2 pkt 13 ustawy o odnawialnych źródłach energii, której częścią jest magazyn energii elektrycznej – w zakresie, w jakim energia elektryczna jest wyprowadzana z tego magazynu do sieci.**

Deklarujemy gotowość współpracy, mającej na celu wprowadzenie zmian do rządowego projektu ustawy, tak, aby osiągnąć cele tej ustawy, nie powodując jednocześnie nieodwracalnych i dramatycznych skutków dla gospodarki i bezpieczeństwa energetycznego kraju.

Z poważaniem,

Barbara Adamska

Prezes Zarządu
Polskiego Stowarzyszenia Magazynowania Energii

